

ת"פ 45440/12/13 - מדינת ישראל נגד מוטי גנסקי

בית משפט השלום בראשון לציון

10 יוני 2015

ת"פ 45440-12-13 מדינת ישראל נ' גנסקי

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשם
מוטי גנסקי
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם ובא כוחו עו"ד יאיר מושיוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, וכפי שנקבע בהכרעת הדין, במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם והמתלונן היו שכנים, והתגוררו בבניין משותף בראשון-לציון.

ביום 26.8.13, בשעה 06:53 או בסמוך לכך, בעת שהמתלונן המתין בתחנת אוטובוס, הגיע הנאשם למקום ברכבו, יצא מהרכב וניגש למתלונן, כשהוא אוחז בידו מוט מברזל (להלן: "**המוט**").

באותן נסיבות, הנאשם תקף את המתלונן בכך שהכה בכתפיו, בידו ובראשו באמצעות המוט, ואיים על המתלונן בכך שאמר לו: "אני אהרוג אותך, אני אהרוג אותך". בהמשך, הנאשם נמלט לרכבו, כשהוא נושא עמו את המוט, ובדרכו לרכב, איים על המתלונן בכך שאמר לו: "אתה לא יודע עם מי יש לך עסק, אני בכל מקרה ארוץ אותך".

כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן חבלות של ממש, שהתבטאו בחבלה בארובת עין ימין, חתך באורך 0.1 ס"מ בגבה

ודימום, ניידות בשן, רגישות בכתף, כאבי ראש וסחרחורות, בגינן פונה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים.

ההסדר בין הצדדים

2. הצדדים עתרו במשותף להשתת עונש של שלושה חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי. המאשימה עתרה בנוסף להשית על הנאשם קנס כספי ופיצוי למתלונן, בעוד שההגנה עתרה להשית על הנאשם התחייבות כספית.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ הצדדים עתרו לאימוץ ההסדר לעונש, והתמקדו בטיעוניהם בנושא הענישה הנלווית.

ב"כ המאשימה ציין כי בנוסף להסדר העונשי עליו הסכימו הצדדים, יש להשית על הנאשם קנס כספי ופיצוי למתלונן בגין הנזקים הרפואיים שנגרמו לו כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

אשר לנסיבות לחומרא, ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר הורשע בשנת 2002 בעבירת אלימות ובעבירה של סיוע לאחר מעשה פשע, וכן לכך שהנאשם לא נטל אחריות למעשיו והתנהלו הוכחות בתיק.

ב"כ הנאשם ציין כי הרשעותיו של הנאשם הן ישנות, וכי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים מעת הגשת כתב האישום בתיק זה. עוד ציין ב"כ הנאשם את מצבו המשפחתי של הנאשם, אשר הנו אב לתינוק שנולד לאחרונה ולשני ילדים קטנים נוספים.

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו וביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו המשפחתי, ובכך שהוא מטופל בשלושה ילדים קטנים, ולא יטיל עליו קנס כספי. הנאשם טען כי הוא סובל מקשיי פרנסה, וכי הוא ומשפחתו מתגוררים עם אביו המסייע לו מבחינה פיננסית.

דין והכרעה

4. התנהגותו האלימה של הנאשם, שהניף מוט ופגע באמצעותו במתלונן, ואיים על חייו, היא התנהגות חמורה, שאף גרמה לחבלות למתלונן.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "תיקון 113 לחוק העונשין"), על בית המשפט לערוך

בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש (לניתוח תיקון 113 לחוק העונשין והשלכותיו ראו - עמי קובו "פירוש לתיקון 113 לחוק העונשין בעניין הבניית שיקול הדעת בענישה" **עלון השופטים ע"ש השופט ברוך ז"ל** 14, 3 (2012) וכן ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' **מדינת ישראל** (5.8.13)).

מתחם העונש ההולם

5. לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש הם השמירה על בטחון ושלמות גופו של אדם. בית המשפט העליון חזר והדגיש בנוגע לענישה בעבירות אלו כי האלימות הקשה בחברה הישראלית מחייבת את בית המשפט להטיל עונשים הולמים לשם הוקעת המעשים ולשם סיוע לעקירתם מן השורש.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירת האיומים הם שמירה על שלווה נפשו, בטחון וחירות פעולתו של הפרט. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96 (2006):

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיום שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

במקרה זה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, שעה שהנאשם תקף את המתלונן באמצעות מוט, גרם לחבלות במספר מקומות בגופו של המתלונן, בגין פונה המתלונן לשם קבלת טיפול רפואי, וכן האיומים הינם ברף הגבוה, איומים על חייו של המתלונן.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והרלוונטיות לענייננו, הינן כדלקמן:

א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות** - כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש, שהתבטאו בחבלה בארובת עין ימין, חתך ודימום בגבה, ניידות בשן, רגישות בכתף, כאבי ראש וסחרחורות, כפי שעולה מהתעודה הרפואית ומהתמונות של המתלונן ומעדותו בבית המשפט, כמו גם כאב וסבל.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות** - כעולה מדברי הנאשם הוא ביצע את המעשים בשל סכסוך השכנים בינו לבין המתלונן, ובשל חשדו כי המתלונן ירק בעגלת בתו.

ג. **יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו** - הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת משמעות מעשהו, ולהפסיק את מעשיו, אך לא עשה כן.

הענישה הנוהגת

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי אלימות ברף דומה מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

ע"פ (מחוזי-נצרת) 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (24.6.14) - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, בכך שאיים על המתלונן, תקף אותו, תוך שתפס בחולצתו בחוזקה וסטר בפניו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות כספית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מחוזי- מרכז) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, בכך שבעת שהיה תחת השפעת אלכוהול, תקף אישה שאינו מכיר, ולאחר מכן, איים על שוטר שנקלע למקום. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי קודם, 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. כן הורה בית משפט השלום על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים לריצוי באופן חופף בחלקו, כך שעל הנאשם היה לרצות 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ע"פ (מחוזי- חיפה) 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13) - בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נגח במתלונן בראשו וגרם לו לחבלות בפנים. ערכאת הערעור שינתה חלק מהכרעת הדין, ולבסוף השיתה על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ת"פ (שלום-קריות) 29730-02-12 **מדינת ישראל נ' טגיי** (21.10.13) - הנאשם הודה במסגרת כתב אישום מתוקן

בעבירות של תקיפת זקן, תקיפה סתם ואיומים. הנאשם תקף את המתלוננים, שהיו שכניו באותה עת, היכה בעורפו של אחד מהם ואיים על המתלונן האחר (הזקן) בתנועת שחיטה בידיו ואף הכה בפניו באגרופו. למתלונן השני נגרם שבר באף. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וכן מאסרים על תנאי.

ת"פ (שלום-רמלה) **מדינת ישראל נ' פטרקצישוילי** (15.2.15) - הנאשם הודה והורשע במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם, איומים וכן החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בנוגע לעבירות האיומים והתקיפה נע בין עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 4 וחצי חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי ופיצוי למתלונן.

נוכח כל האמור, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, מתחם העונש ההולם הינו רחב ונע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

א. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם** - נראה כי הפגיעה במשפחת הנאשם כתוצאה מהטלת עונש הכולל מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ורכיב כספי תהיה קשה יחסית נוכח העובדה כי הנאשם הינו המפרנס העיקרי של משפחתו.

ב. **עברו הפלילי של הנאשם** - לנאשם 2 הרשעות משנת 2002, האחת בגין תקיפה הגורמת חבלה ממש והושת עליו עונש של 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי, והשנייה בגין סיוע לאחר מעשה פשע והושת עליו מאסר על תנאי והתחייבות.

כיבוד הסדרים

בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.02) עמד בית המשפט העליון על החשיבות שבכיבוד הסדרי טיעון.

במסגרת פסק דין זה נקבע, כי ככלל ייטה בית המשפט לכבד את הסדרי הטיעון בשל חשיבותם ומעמדם. עם זאת, מוטלת על בית המשפט החובה לשקול את כל השיקולים הראויים לעונש, ולבחון האם העונש המוצע משקף את האיזון הראוי בין כלל השיקולים, זאת בשים לב לסוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, בחינת הנסיבות האישיות של הנאשם, וכן שיקולי מדיניות של ענישה ראויה. אשר להסדר טיעון בו העונש מוסכם מראש, נקבע כי:

"גם הסדר טיעון שהעונש המוצע בו נקבע לתקופה מוגדרת, אשר לכאורה טמונה בו מגמה לצמצום שיקול-הדעת שהצדדים מותירים לבית-המשפט, אינו פסול. פעמים רבות הסדר כזה נדרש כדי לאפשר לצדדים להגיע להבנה ולהסכמה, בייחוד נוכח רצונם של נאשמים להבטיח ככל האפשר את העונש הצפוי להם".

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ואת טיעוני הצדדים, ההסדר הינו סביר ועולה בקנה אחד עם מתחם הענישה ההולם והראוי, אף אם נמצא ברף התחתון שלו.

אני סבורה כי לא ניתן להימנע מהטלת פיצוי כספי לטובת המתלונן נוכח החבלות שנגרמו לו, וכן קנס בסכום מתון תוך התחשבות במצבו הכלכלי הנטען של הנאשם.

יודגש כי הטלת פיצוי לטובת מתלונן במסגרת גזר דין, הוא בעל תכליות רבות, כדוגמת הכרה במעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי; הכרה בנזק שנגרם לקורבן; חסכון בזמן ובמשאבים של נפגע העבירה לשם מימוש זכויותיו; הרתעת עבריינים וכן שידור מסר של אכיפת החוק כלפי הציבור. יפים לענייננו דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 8754/08 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.11):

"לפיצוי שנפסק לטובת נפגע עבירה קיימות מספר תכליות שונות, המשקפות את היותו פיצוי בעל רכיב אזרחי דומיננטי המתקיים ב"סביבה" פלילית-עונשית... בין התכליות האמורות ניתן לציין את הבאות: מתן סעד לנפגע העבירה בטווח זמנים קצר, מבלי שייאלץ להמתין לסיום הליכים אזרחיים בעניינו; מניעת מפגש מחודש עם העבריין שפגע בו במסגרת של הליך אזרחי נוסף; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו".

סוף דבר

6. לאור כל האמור, אני מוצאת לנכון לכבד את ההסדר בין הצדדים, וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 8.7.2015 בבית אבות בולגרי, רחוב האם 8 ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יעסוק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 8.7.2015 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות לרבות איומים.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו עד ליום 1.9.2015.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1, בסך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.2015. סכום הפיצוי יועבר על-ידי המזכירות למתלונן, שכתובתו העדכנית - רחוב כצנלסון 2, דירה 7, ראשון לציון.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס והפיצוי.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ג סיוון תשע"ה, 10/06/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 7

החלטה

בגזר הדין הושת על הנאשם עונש הכולל 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, פיצוי בסך 5,000 ₪ לתשלום עד 1.8.2015 וקנס בסך 1,000 ₪ לתשלום עד 1.9.2015.

ב"כ הנאשם מבקש לדחות את מועד תשלום הפיצוי על מנת שהנאשם יוכל לעמוד בתשלום ונוכח העובדה שהושת עליו מאסר בן 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות, עונש שיביא לכך שהנאשם לא יוכל לעבוד במשך 3 חודשים.

ב"כ המאשימה אינו מתנגד לפריסת סכום הפיצוי לתשלומים.

מדובר באירוע אלימות מחודש אוגוסט 2013, במהלכו המתלונן נפגע ומן הראוי שיקבל את הפיצוי המגיע לו.

לפנים משורת הדין, ובהתחשב במצבו של הנאשם כפי שתואר, לרבות העובדה שנולד לו תינוק לאחרונה, ובהסכמת בא-כוח המאשימה, אני מורה על שינוי מועדי התשלומים של הקנס והפיצוי כדלקמן:

הפיצוי בסך 5,000 ₪ ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.2015 ובכל 1 לחודש שלאחריו

הקנס בסך 1,000 ₪ ישולם עד ליום 1.1.2016.

אין שינוי ביתר ההוראות המפורטות בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"ג סיוון תשע"ה, 10/06/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת